

FUGOWANIE (3) *sb n*

Teksty nie oznaczają ó; o oraz a jasne, e pochylone.

sg N fugowanie (2); -é (1), -(e) (1). ◇ G fugowania (1).

Sł stp brak, Cn s.v. fuga, Linde XVI w.

1. *Rowek wzdłuż krawędzi deski, w który wchodzi wypukłość dopasowanej innej deski; incastratura Vulg, Cn (2) : Dwoje fugowanie było w każdym Forście/ żeby fie ieden z drugim zchodził. Leop Ex 36/22, Ex 36/24.*

2. *Spojenie dwóch części, np. desek, przez włożenie jednej w wgłębienie uczynione w drugiej; commissura Calep, Cn; coagmentum Cn (1) : Commissurae – Nity, albo fpoienie, fugowanie. Calep 223b.*

Synonimy: nity, spojenie.

Cf FUGA, FUGOWAĆ